

Bairactar or. ar.

(cz. 2)

Agnieszka Mikulska

Zsynów *Amurath Sahiba* użytych w Polsce kontynuatorem rodu okazał się *Gwarny* 1953 (od *Gwara po Wielki Szlem*) siwy, hod. SK Klemensów, o wymiarach: 153-185-19,5 cm. Tak wspominał go dyr. **Andrzej Krzyształowicz**: „Bardzo poprawnej budowy, szczególnie doskonałe kończyny, suche pomimo niedużych szczotek. Długa szyja, nieco przycięcka głowa i nieśladnie zawieszona. Ruch prawidłowy, lecz średni“.

Roman Pankiewicz tak go pamięta: „Spośród wszystkich synów *Amurath Sahiba* on najbardziej przypominał ojca. Robił wrażenie większego i roślejszego niż wykazują to jego wymiary, odznaczał się przy tym modelowym

Linia ta zawsze była trudna do prowadzenia w hodowli, ale warta jest utrzymania nawet wbrew panującym modom. Jeśli przypatrzymy się jej reprezentantom, to w wielu odnajdziemy podobieństwo do protoplasty rodu i nawet jeśli nie będzie to główka egipska z wybitnie szczupaczym profilem, to zawsze będzie to koń o realnych kształtach, orientalnej urodzie i użytkowej wartości.

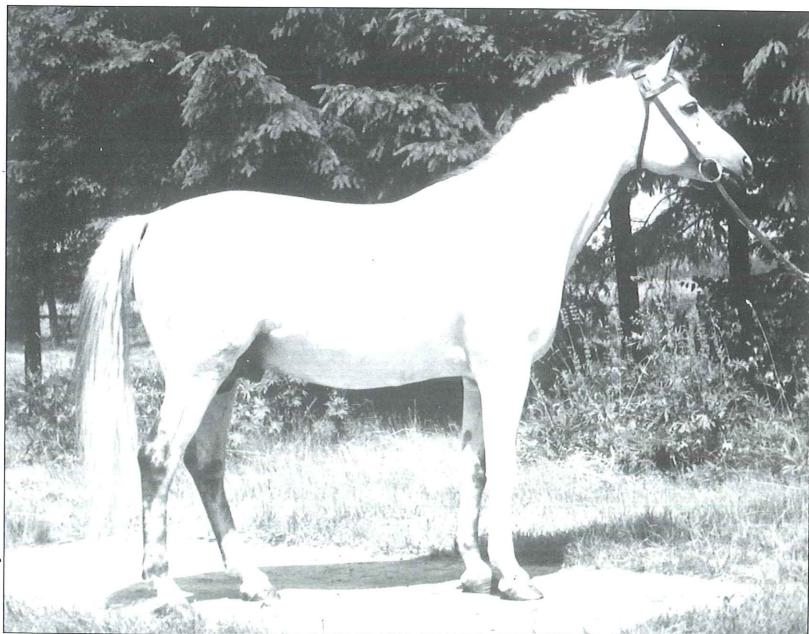
eksterierem. Długa szyja, ładna głowa, horyzontalny zad tak typowy dla tego rodu, prawidłowa budowa i postawa kończyn, suchość tkanki to zalety tego konia. Idealny charakter. Koń potrzebny naszej hodowli celem zwiększenia nieco kalibru“.

Gwarny pozostawił kilka cennych klaczy, jak: *Cumparsita* 1960, *Saletra* 1967, *Familia* 1971, czy *Pliszka* 1973. Syn *Gwarnego*, *Kirkor* 1961, zdążył zostawić w USA kilka wartościowych córek, nim zginął w pożarze stajni. W Polsce użyto 6 synów *Gwarnego*.

- Na niewielką skalę wykorzystano ogiery: *Polonus* 1968 siwy (od *Planeta* po *Nabor* [SU]) hod. SK Michałów i *Endor* 1965, siwy (od *Engracja* po *Comet*) hod. SK Janów Podlaski. Choć oba były synami bardzo cennych klaczy, nie pozostało po nich w polskiej hodowli żadnego śladu.

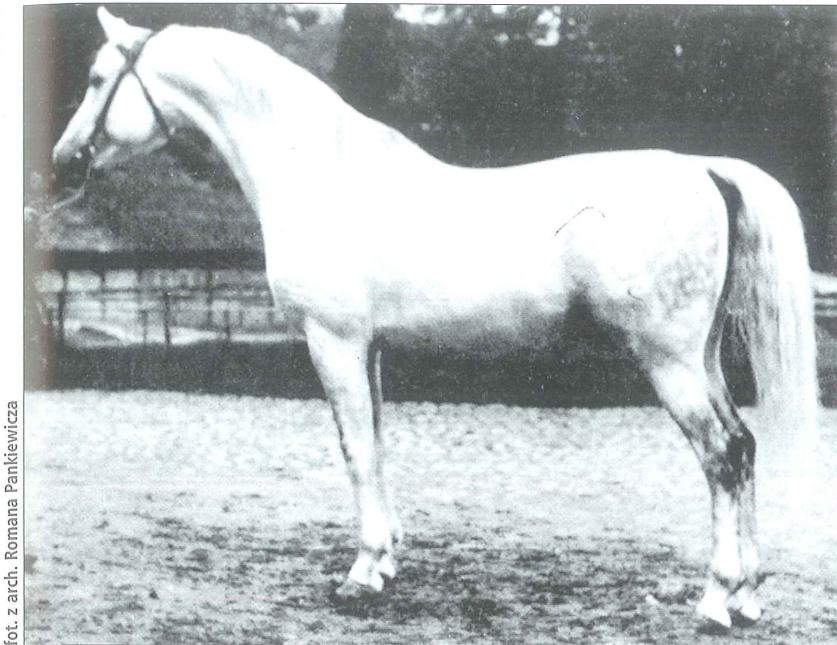
- *Gedymin* – siwy, ur. 1968 (*Gwarny* – *Gastronomia* po *Marabut*) hod. SK Michałów, o wymiarach: 152-185-20 cm. Krył trzy sezony w Michałowie, po czym w 1977 r. został sprzedany do USA. R. Pankiewicz tak opisywał *Gedyminę*: „Duża ciężka głowa, jednak z wyrazem, osadzona na grubej, krótkiej szyi. Głęboki i szeroki, prawidłowy na spodzie, dobry ruch. Bardzo lubilem tego ogiera. Był to koń realny, kalibrowy (20 cm pod napięstkiem) a przy tym męski i stosunkowo urodziwy. Gdy dostał klacz mu odpowiadającą dawał dobre potomstwo“.

W hodowli *Gedymin* pozostawił 7 córek, z których wyróżniły się micha-

Gwarny 1953 (*Amurath Sahib* – *Gwara/Wielki Szlem*), Klemensów

fot. Władysław Kozik

fot. z arch. Romana Pankiewicza

*Amurath Sahib 1932.
(Amurath II – Sahiba/Nana Sahib I), Breniów*

lowskie: *Draperia* 1974, *Etykieta* 1974, *Weneda* 1975 i *Złota Jesień* 1977. Ta ostatnia wykazała się dużą dzielnością na torze wyścigowym, zajmując trzecie miejsce w Nagr. Derby i Oaks. Trzech synów *Gedymina* spróbowano w krajowej hodowli: *Dylemata*, *Embargo* i *Woroblin*. *Dylemat* – siwy, ur. 1974 (od *Doliwa* po *Comet*) hod. SK Michałów, o wymiarach: 146-182-19 cm, sprzedany w 1984 r. do Cavallo Stud w Szwecji, dzierżawiony w 1994 r. przez SK Kurozwęki. Dyr. *Ignacy Jaworowski* pisał o *Dylemacie*: „Koń o mało typowej, ale wyrazistej, suchej głowie, harmonijnej kłodzie, o dobrym zadzie i na prawidłowym spodzie. Jak na przedstawiciela rodu *Bairactara*, niezbyt duży. Z biegiem lat nabral typu. Nie pozostawił po sobie wybitnego potomstwa”. *Dylemat* dał w Michałowie 6 żrebiąt, z czego 3 klaczki sprzedano, bez użycia w Polsce. Ze stanów w 1994 r. urodziły się 2 żrebaki, w tym użytka w hodowli prywatnej klacz *Tarcza* 1995.

Embargo – gniady, ur. 1975 (od *Emilia* po *Celebes*) hod. SK Michałów, o wymiarach: 152-180-19,0 cm, zwycięzca Nagr. Porównawczej, drugi w Derby. „Nieduży, o dobrej karierze wyścigowej, z usterkami przednich kończyn, niezbyt urodziwy i harmonijny” – tak wspominał go dyr. I. Jaworowski. *Em-*

bargo w ciągu dwóch sezonów w Kurozwękach zostawił 9 żrebiąt, z których użyto dwie klaczki: *Aktorkę* 1984 i *Zimę* 1984 – obie założyły swoje rodziny w prywatnej hodowli. W 1985 r. *Embargo* został wyeliminowany z hodowli.

Woroblin – gniady, ur. 1977 (od *Warmia* po *Comet*) hod. SK Michałów, o wymiarach: 151-174-19,0 cm. W 1986 r. został sprzedany do Brazylii. Jego matka, *Warmia* 1963 była jedną z najcenniejszych córek wspaniałego *Cometa*. Dała naszej hodowli Czempionkę USA – *Wizję* 1973, oraz *Wilejkę* 1976 i *Waćpannę* 1978, a także og. *Wermut* 1982. Dyr. *Jerzy Białobok* wspomina *Woroblina*: „Ogier o mocnej konstytucji, syn jednej z lepszych córek *Cometa* w Michałowie. Głowa o prostym profilu, średniej szlachetności, oko z małą białą obwódką, średniej miary, dynamiczny ruch. Lekko pobudliwy, przekazujący tę cechę na potomstwo”. Natomiast dyr. *Władysław Guziuk* charakteryzuje go następująco: „Duże ramy, dobry typ, poprawny pokrój. Głowa sucha. Wyrazista, piękna, dłuża szyja”. *Woroblin* krył w latach 1982-1984 w Białce. Z 20 żrebiąt urodzonych po nim wykorzystano w hodowli 6 klaczek, w tym pierwszy białecki „sukces hodowlany” – kl. *Ostróżkę* 1983 – Młodzieżową Wiceczempionkę Polski 1984. Sam *Woroblin*, prezentowany

THE SIRELINES IN POLISH ARABIAN HORSE BREEDING

Bairactar DB (Part 2)

From among the sons of Amurath Sahib used in Poland the continuator of this line turned out to be Gwarny 1953 (out of Gwara by Wielki Szlem) grey, bred by Klemensów Stud, measuring 153-185-19.5 cm. Director Andrzej Krzyształowicz remembered him as being of „Very correct build, with especially excellent legs, dry despite slight feathers. A long neck, slightly heavy-some head, unattractively set. Correct movement, although average.” Roman Pankiewicz recalls: „Among all the sons of Amurath Sahib he most resembled his sire. He appeared larger and more sturdy than his measurements show, distinguishing himself with a model conformation. A long neck, pretty head, horizontal croup so characteristic of this line, correct conformation of the legs and dryness of tissue are the virtues of this horses. An ideal nature. A horse needed in our breeding in order to increase size slightly.”

Gwarny left several valuable mares such as Cumparsita 1960, Saletra 1967, Familia 1971 and Pliszka 1973. Gwarny's son, Kirkor 1961, managed to leave a couple of valuable daughters in the US before perishing in a stable fire.

Six sons of Gwarny were used in Poland: – on a small scale: Polonus 1968, grey (out of Planeta by Nabor [SU]), bred by Michałów Stud and Endor 1965, grey (out of Engracja by Comet), bred by Janów Podlaski. Though both were sons of valuable mares, no trace of them has been left in Polish breeding.

– Gedymin – grey, foaled in 1968 (Gwarny – Gastronomia by Marabut) bred by Michałów Stud, measuring 152-185-20 cm. He bred for three seasons at Michałów, after which he was sold to the US in 1977. R. Pankiewicz described Gedymin as: „A large, heavy head, however expressive, set atop a thick, short neck. Deep and wide, with a correct underside, good movement. I liked this stallion very much. He was a real horse, of good size (20 cm cannon bone girth) and in addition to that masculine and relatively handsome. He gave good progeny when bred to a mare suitable for him.” He left 7 daughters in breeding, among which stood out the Michałów-bred: Draperia 1974, Etykieta 1974, Weneda 1975 and Złota Jesień 1977. The latter exhibited great stamina at the racetrack placing third in the Derby and the Oaks. Three of Gedymin's sons were tested in domestic breeding: Dylemat, Embargo and Woroblin. Dylemat – grey, foaled in 1974 (Gedymin – Doliwa by Comet), bred by Michałów Stud, measuring 146-182-19 cm. Sold in 1984 to Cavallo Stud in Sweden, leased in 1994 by Kurozwęki Stud. Director Ignacy Jaworowski wrote about Dylemat: „A horse with a not much typey, but expressive dry head, harmonious body, good croup and correct underside. Not too large for a representative of the line

of Baiaistar. He gained type over the years. He did not leave superb progeny". Dylemat sired 6 foals in Michałów, out of which 3 mares were sold without being used in Poland. After the 1994 breeding season two foals were born, including the mare Tarcza 1995, used in private breeding.

Embargo - bay, foaled in 1975 (Gedymin - Emilia by Celebes), bred by Michałów Stud, measuring 152-180-19.0 cm, winner of the Criterium St., second in the Derby. "Petite, with a good racing career, conformational faults of the forelegs, not very good-looking and harmonious", recalled Director I. Jaworowski. During two seasons at Kurozwęki Embnargo sired 19 foals, out of which two mares were used: Aktorka 1984 and Zima 1984 - both established their families in private breeding. In 1985 Embargo was eliminated from breeding.

Woroblin - bay, foaled in 1977 (Gedymin - Warmia by Comet), bred by Michałów Stud, measuring 151-174-19.0 cm. In 1986 he was sold to Brazil. His dam, Warmia 1963, was one of the most valuable daughters of the wonderful Comet. She gifted our breeding with US Champion Mare - Wizja 1973, Wilejka 1976 and Waćpanna 1978, as well as the stallion Wermut 1982. Director Jerzy Białobok recalls Woroblin as: "A stallion bearing a strong constitution, son of one of the best daughters of Comet at Michałów. A head with a straight profile, of average refinement, an eye with a slight white border, of average size, dynamic movement. Slightly excitable, passing this trait onto his progeny." Whereas Director Władysław Guziuk characterizes him like so: "Large frames, good type, correct conformation. A dry head. An expressive, beautiful, long neck." Woroblin was used at Białka during 1982-1984. Out of the 20 foals sired by him 6 mares were used in breeding, including Białka's first „breeding success" - Ostróżka 1983 - Polish National Junior Reserve Champion Mare of 1984. Woroblin himself, presented at the Nationals in 1982, placed third in the

Balon 1979 (*Gwarny - Ballada/Partner*), Janów Podlaski

na Czempionacie Narodowym w 1982 r. zajął 3. miejsce w klasie ogierów starszych. Następcy jednak nie zostawił i na nim ta sublimia wygasła.

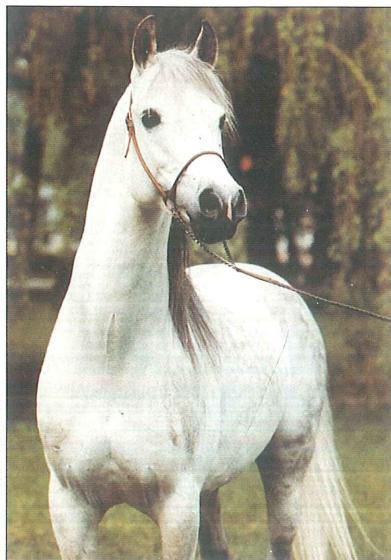
Argo - siwy, ur. 1976 (*Gwarny - Arba po Comet*) hod. SK Janów Podlaski, o wymiarach: 152-180-19,0 cm. W 1992 r. sprzedano go do Szwecji. Jego matka była jedną z najcenniejszych córek Cometa w Janowie, dała m.in. Czempiona Francji i Europy - Arbora 1967, oraz wspaniałą Arrę 1975 - trójkoronowaną zwyciężczynię Nagród: Derby, Oaks i Porównawczej, Czempionkę Europy (1984) i Polski (1986). O Argo pisał dyr. A. Krzyształowicz: „Poprawnej budowy, nieco ciężkawa, lecz ładna głowa z dobrym okiem, dobra linia grzbietu, średni ruch, kończyny z drobnymi usterkami".

Argo krył w Polsce 7 sezonów, choć jak na taki szmat czasu, dał niewiele - 31 żrebiąt. W tej stawce znalazła się pierwsza powojenna oaksistka prywatnej hodowli (Andrzej Ou) - Farah-Buffi 1990. W hodowli krajowej użyto 7 klaczy, w tym 4 w stadninach państowowych, m.in. Orawę 1989 - matkę urodziwej Olity (po Ecaho) - zdobywczyni tytułu Top Five w Czempionacie Pucharu Świata Hodowców, Las Vegas 2007. Córka Argo, Hawanna 1987, została czempionką 16. Regionu USA. Sam Argo zdobył tytuł Czempiona Polski w 1986 r.

W kraju próbowało użyć dwóch jego synów, obu na niewielką skalę. Ogier Penklub 1991, siwy (od Petarda po Eernal) hod. SK Janów Podlaski, krył na niewielką skalę w prywatnej hodowli Adama Grochowskiego. Drugim synem Argo kryjącym w Polsce był Falsyfikat siwy, ur. 1984 (od Fantastka po Palas [SU]) hod. SK Janów Podlaski, o wymiarach: 153-179-19,5 cm. Syn Czempionki Polski i rekordzistki aukcji w 1985 r., pięknej Fantastki 1975. Po dwóch sezonach w Michałowie, został w 1992 roku sprzedany do Szwecji.

Dyr. I. Jaworowski tak opisywał Falsyfikata: „siwy, urodziwy, o dobrej głowie, w ramach, o nieco miękkiej nerce, ale typowy, z dobrym ruchem. Ciekawy rodowód - wywodzi się od pięknej córki Palasa - Fantastki, dobrej Fanzy i dalej Fanfarony. Użyty w Michałowie dał kilka dobrych klaczy, jak Pergola 1990, Ekspedycja 1990". Zostawił 16 żrebiąt, w tym sprzedanego do Hiszpanii og. Poseidon 1991, oraz 9 klaczy, w tym 7 próbownych w Michałowie. Z nich Estradamura 1990 zdobyła tytuł Czempionki Tulip Cup w 1999 r., a Emancypacja 1990 wygrywała klasy w czempionatach skandynawskich.

- Balon - siwy, ur. 1979 (*Gwarny - Ballada po Partner*) hod. SK Janów Podlaski, o wymiarach: 152-178-19 cm. Ostatni z synów Gwarciego obecny

Argo 1976 (*Gwarny - Arba/Comet*)
Janów Podlaski

w polskiej hodowli i jedyny syn ostatniej córki „wielkiej” *Bandoli – Ballady*. „Znacznie lepszy eksterierowo od *Argo*, urodziwy, delikatna głowa o lagodnych liniach, ciekawe ciemne oko, ładnie ukształtowana szyja, niezbyt mocna góra z zaokrąglonym zadem. Bardzo dobrze się ruszający, dynamicznie i zamaszyście. Mimo bardzo dojrzałego wieku w znakomitej kondycji, zdobył Czempionat Polski w wieku 24 lat” – tak opisywał go dyr. J. Białobok. Koń o bardzo poprawnym eksterierze, co docenili jury szwedzkiego czempionatu narodowego, przyznając mu maksymalną notę – 100 pkt.

Szkoda, że mimo wielu lat w polskiej hodowli, nie udało się uzyskać od niego większej liczby klasowego przychówku. Z córek *Balona* wyróżniła się urodzona w SK Michałów *Ellada* – Młodzieżowa Czempionka Polski 1993 i Wiceczempionka Polski Klaczy Starszych 1998. Syn *Balona*, janowskiej hodowli *Elist*, własności *Patricia Lindsay*, zdobywał premiowane miejsca na pokazach brytyjskich.

Balon, mimo niezaprzeczalnie własnego stylu, nie dał zachwycającego potomstwa – ani na pokazach, ani na wyścigach nie zrobiło ono oszałamiającej kariery. Niemniej źrebięta po *Balonie* bardzo dobrze sprawują się jako konie użytkowe, czego przykładem może być choćby wałach *Cudny* – ulubieniec *Daniela Olbrychskiego*. Jego potomstwo startowało też w rajdach długodystansowych z niezlymi sukcesami m.in. *Ormuzd* i *Cert*. Ten ostatni, w ciągu ostatnich kilku lat startował w najpoważniejszych zawodach rajdowych, wygrywając CEI3* Warka 2008, a w wielu innych plasując się na dobrych miejscach.

Kulig – siwy, ur. 1991 (*Balon – Kawalkada po Penitent*) hod. SK Michałów to jedyny z synów *Balona* próbowany w państwowej hodowli. Syn bardzo cennej matki, klaczy *Kawalkada* – Czempionki USA, przez szereg lat stanowił rezerwę hodowlaną. Ogier ten z wiekiem nabiera stylu, przypominając coraz bardziej *Amurath Sahiba*. *Kulig* pokrył do tej pory niewiele klaczy, głównie prywatnej hodowli. W pierwszym roczniku jego źrebiąt

senior stallions” class. However he did not leave a successor and with him the subline became extinct.

– Argo – grey, foaled in 1976 (Gwarny – Arba by Comet), bred by Janów Podlaski, measuring 152-180-19.0 cm. In 1992 he was sold to Sweden. His dam was one of the most valuable daughters of Comet at Janów, producing among others French and European Champion Arbor 1967 and the wonderful Arra 1975 – Triple Crown winner of the Derby, Oaks and Criterium St., as well as European (1984) and Polish National (1986) Champion Mare. Director A. Krzyształowicz wrote about Argo: „Of a correct build, a slightly heavy-some but pretty head with a good eye, a good topline, average movement, legs with small flaws.” Argo was used in Poland over seven seasons, but did not leave much despite such a long time – merely 31 foals. This group included the first post-war private-bred (Andrzej Ou) Oaks winner – Farah-Buffi 1990. Seven mares were used in domestic breeding, including 4 at State Studs, including Orawa 1989 – dam of the lovely Olita by Ecaho, a Top Five finalist from the Breeders’ World Cup in Las Vegas 2007. Argo’s daughter, Hawanna 1987, became Region 16 Champion Mare in the US. Argo himself gained the title of Polish National Champion in 1986.

Two of his sons were used in Poland, both on a small scale. The stallion Penklub 1991, grey (out of Petarda by Ermal), bred by Janów Podlaski, covered several mares at the private stud of Adam Grochowski. The second son of Argo used in Poland was Falsyfikat 1984, grey (out of Fantastka by Palas [SU]), bred by Janów Podlaski, measuring 153-179-19.5 cm. The son of Polish National Champion Mare and 1985 auction record seller, the

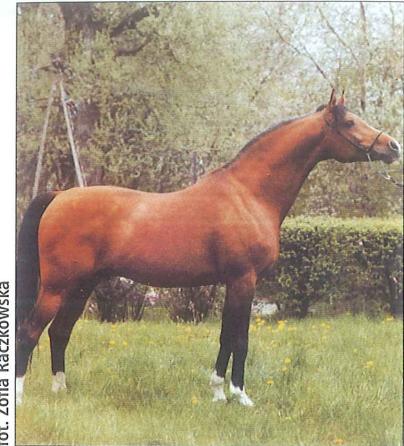
beautiful Fantastka 1975. After two seasons at Michałów he was sold to Sweden in 1992. Director I. Jaworowski described Falsyfikat as: „grey, handsome, with a good head, in frames, slightly soft loins, but typey, with good movement. An interesting pedigree – he descends from the beautiful Palas daughter – Fantastka, the good Fanza and further Fanfarona. Used at Michałów he gave several good mares like Pergola 1990, Ekspedycja 1990.” He left 16 foals, among them Poseidon 1991, sold to Sweden and 9 mares, including 7 used at Michałów. Out of them Estradamura 1990 gained the title of Tulip Cup Champion in 1999, while Emancypacja 1990 won classes at Scandinavian Championships.

– Balon – grey, foaled in 1979 (Gwarny – Ballada by Partner), bred by Janów Podlaski Stud, measuring 152-178-19 cm. The last of Gwarny’s sons currently present in Polish breeding and the only son of the last daughter of the great Bandola – Ballada. „Much better than Argo in terms of conformation, handsome, a delicate head with gentle features, an interesting dark eye, nicely shaped neck, not a very strong topline with a rounded croup. Very good movement, dynamic and sweeping. At a very mature age but in great condition he gained the Polish National Championship as a 24 year old”, as such described him Director J. Białobok. A horse of a very correct conformation, which was appreciated by the judges of the Swedish National Championships, who awarded him with the maximum score – 100 points. It’s a pity that despite his being active for many years in Polish breeding it was not possible to acquire a larger number of class progeny. Standing out among Balon’s daughters was the Michałów-bred Ellada – 1993 Polish

fot. Wiesław Pawłowski

Kulig 1991 (*Balon – Kawalkada/Penitent*), Michałów

fot. Zofia Raczkowska

Tallin [SU] 1978 (Nabeg [SU] – Talantlivaja [SU]/Aswan[EG]), Tiersk

National Junior Champion and 1998 Polish National Reserve Champion Mare. Balon's son, the Janów-bred Elist, owned by Patricia Lindsay, placed high at British shows. Balon, despite his own undeniable style, did not give delightful progeny – it did not achieve much success either at the shows nor at the racetrack. Still foals by Balon are doing very well as ridden horses, an example of which can be the gelding Cudny – the favorite mount of the famous Polish actor Daniel Olbrychski. His progeny has also successfully competed in endurance races – Ormuzd and Cert, among others. The latter, over the last several years, competed in the most significant endurance trials, winning in Warka in 2008 a CEI*** ranked event and placing high at many others. Kulig – grey, foaled in 1991 (Balon – Kawalkada by Penitent), bred by Michałów Stud, is the only son of Balon used at the State Studs. This son of a very valuable dam, the mare Kawalkada, US National Champion, has for many years been a part of the breeding reserve. This stallion is gaining style with age, resembling more and more Amurath Sahib. Kulig has bred few mares up to now, mostly private-bred. His first crop included the grey Farah-Basket 1999 (out of Farah-Aneta by Borysław), bred by Krystyna Chmiel, winner of the Koheilan I St. So far Farah-Basket has sired two colts in private breeding.

Because at the age of 31 Balon is definitely on his retirement, Janów Podlaski Stud has turned to the 19 year old Kulig in hope of sustaining the fading line of Gwarny. Perhaps at Janów Kulig will find more suitable mares and – in his final efforts – will leave a continuator of this line. Polish breeders, seeing the multiple problems with maintaining the continuity of the line of Gwarny, in the right moment turned to the grandson of Arax 1952 (Amurath Sahib – Angara/Wielki Szlem), bred by Klemensów Stud, sold in 1958 to Tersk – the stallion Tallin.

Tallin [SU] – bay, foaled in 1978 (Nabeg [SU] – Talantlivaja [SU] by Aswan [EG]), measuring 155-190-19.5 cm, bred by Tersk Stud. He was leased to Poland for three seasons during 1985-1988, du-

znał się siwy og. *Farah-Basket* 1999 (od *Farah-Aneta* po *Borysław*) hod. Krystyny Chmiel, zwycięzca Nagrody Koheilana I. Po *Farah-Baskecie* urodziły się jak dotąd 2 ogierki w hodowli prywatnej.

Ponieważ 31-letni *Balon* już definitywnie przebywa na emeryturze, w sezonie 2010 stadnina janowska sięgnęła po 19-letniego *Kuliga*, w nadziei, że uda się podtrzymać gasnącą linię *Gwarnego*. Może w Janowie *Kulig* znajdzie bardziej odpowiadające mu partnerki i „rzutem na taśmę” zostawi kontynuatora linii.

Polscy hodowcy, widząc piętrzące się kłopoty z utrzymaniem ciągłości linii *Gwarnego*, w odpowiednim momencie sięgnęli po wnuka sprzedanego w 1958 roku do Tierska *Araxa* 1952 (*Amurath Sahib* – *Angara* po *Wielki Szlem*) hod. SK Klemensów – *Tallina*.

Tallin [SU] – gniady, ur. 1978 (*Nabeg* [SU] – *Talantlivaja* [SU] po *Aswan* [EG]) o wym. 155-190-19,5 cm, hod. SK Tiersk, wydzierżawiony został do Polski na trzy sezony (1985-1988), w czasie których stanowił w Michałowie i Kurozwękach. Dyr. I. Jaworowski, który wybierał tego konia, wspominał go: „gniady, rosły, mocnej budowy, w typie kuhaliana, z niezłą głową i wyrazistym okiem, dobry w kłodzie, choć z lekko miękką góra, z małymi usterkami przednich nóg, z dobrym ruchem. [...] Był koniem lepszym i atrakcyjniejszym maści od proponowanego nam, mocno szpotawego, kasztanowatego *Balatona* 1982“.

Tallin pozostawił kilka cennych klaczy, m.in. *Warsowię* – matkę *Wachlarza*, a także dwóch synów w krajowej hodowli: *Wagrama* 1988 i *Wojsława* 1986. Potomstwo *Tallina* zdobywało uznanie na pokazach, m.in. *Wernerę* została Czempionką Włoch, *Wagram* – Czempionem Argentyны, *Mezalians* 1988 – Czempionem Austrii i Międzynarodowego Pokazu w Babolnej. Zaś w Polsce, *Dzidę* i *Wilniankę* zdobyły tytuły Młodzieżowych Wiceczempionek Polski (1988, 1989), a *Wojsław* – tytuł Narodowego Czempiona Ogierów Starszych, Janów Podlaski 1991.

Przez jeden tylko sezon próbowało w Polsce og. *Wagram* – gn. ur. 1988

(od *Wendeta* po *Palas* [SU]) hod. SK Michałów, o wym. 154-172-18,3. O *Wagramie* tak pisał dyr. I. Jaworowski: „gniady, rosły, bardzo urodziwy, typowa głowa na długiej, wysoko osadzonej szyi. W ramach, o mało harmonijnej kłodzie, długi w nerce, o krótkim zadzie, z usterkami przednich kończyn, o dobrym ruchu. Eksportowany do Argentyny. Cieszy się tam dużą popularnością i daje niezłe potomstwo. W Polsce dał żrebięta w hodowli prywatnej“.

„Gniady, od *Wojsława* roślejszy i bardziej męski. Chwytał za oko piękną szyją i jej połączeniem z głową. Głowa nosił wysoko i dostośnie, widać to było doskonale nawet w stajni. Miał dobry charakter. Kłodę miał dobrą, nogi poprawne, choć trochę gorsze od *Wojsława*. Ruszał się dobrze [...]. Pokryte nim trzy klaczki, urodziły klaczki – wszystkie zdecydowanie lepsze od matek” – tak z kolei wspominał *Wagrama* Wojciech Janowski, który jako jedyny uwierzył w tego ogiera. Wszystkie trzy córki *Wagrama*: *Kora*, *Sawina* i *Wycinka* są do dziś w prywatnej hodowli.

W swej nowej ojczyźnie *Wagram* okazał się cennym nabytkiem. Jego syn i córka zdobyli najwyższe laury w klasach młodzieżowych na Narodowym Czempionacie Argentyny. Ale największe sukcesy argentyńskie potomstwo *Wagrama* osiągnęło w rajdach długodystansowych: *RO Fabiola* zajęła 4. miejsce w prestiżowym rajdzie President's Cup w ZEA, podeczas gdy jej brat *RO Nilo* zwyciężył w tym rajdzie ustanawiając rekord szybkości.

Kontynuatorem rodu został w Polsce *Wojsław* – gn., ur. 1986 (*Tallin* [SU] – *Wilejka* po *El Paso*) hod. SK Michałów, o wym.: 153-171-17,5 cm. W 2003 r. został sprzedany do USA. „Gniady, wyrazisty, suchy, z dobrą głową i okiem, typ mocnego kuhaliana z dobrą linią góry, z doskonałą długą łopatką, wyrazistym klębem, mocnym zadem, dobry na kończynach, harmonijny, z dobrym ruchem. Typ mocnego kuhaliana łączy *Wojsław* z ramami munighi, ich mechaniką ruchu i dzielnością oraz wdziękiem saklawi” – tak pisał o *Wojsławie* jego hodowca, dyr. I. Jaworowski.

Wojsława użyto szeroko w polskich stadninach. W SK Michałów pozostał grupę wartościowych, znanych z działalności córek, m.in. oaksistkę kl. *Estelka*. W hodowli prywatnej na wyróżnienie zasługuje klacz *Słonka* hod. Bogusława Dąbrowskiego, matka utytułowanej *Szanty*. Zdecydowanie, w odróżnieniu od poprzednich reprezentantów rodu, *Wojsław* był „męskim krawcem” i to bardzo wszechstronny. Jego syn, *Druid* 1993 (od *Dalida* po *Probat*) hod. SK Michałów, okazał się najlepszym koniem wyścigowym w Polsce od czasów legendarnego *Kaszmira* 1929. Kolejny syn *Wojsławy*, *Emanor* 1993 (od *Emanacja* po *Eukaliptus*) hod. SK Michałów – Czempion Polski i Najlepszy Koń Narodowego Pokazu 1998 r., od czasu *Baska* najbardziej utytułowany i wszechstronny ogier polskiej hodowli w Stanach Zjednoczonych, zdobywca m.in. tytułów: Czempiona Pokazu w Scottsdale, Narodowego Czempiona USA i Wiceczempiona Kanady (1999 r.), Czempiona English Pleasure pokazu w Scottsdale i Wiceczempiona Kanady English Pleasure (2000 r.) oraz Czempiona Kanady w klasie Park Horse w 2002 r. W 1998 roku *Emanor* został sprzedany do USA. Ogier ten sprawił, że oczy Ameryki znów zwróciły w kierunku polskiej hodowli konia arabskiego.

W naszej hodowli, z synów *Wojsławy* do tej pory na niewielką skalę użyto: w SK Michałów – *Emanora*, w SK Janów Podlaski, w ramach programu wyścigowego – *Sabata* 2002 (od *Sarmacja* po *Gil*) hod. SK Janów Podlaski i *Druida*, a w prywatnej hodowli – *Puchacza* 1995 (od *Pliszka* po *Gwaryny*) hod. Lecha Błaszczyka, *Sylwana* 1995 (od *Salamandra* po *Alegro*) i *Suprasła* 2001 (od *Sawina* po *Wagram*), obydwa hodowli Bogusława Dąbrowskiego. *Sabat* w dalszym ciągu znajduje się na liście ogierów kryjących w SK Janów Podlaski.

Druid, po dwóch sezonach w stadninach, na aukcji Polish Prestige w 2000 r. został sprzedany do Turcji tamtejszemu Jockey Clubowi za rekordową cenę aukcji – 500 tys. dolarów. Pozostawił dwóch synów: zwycięzcę Derby ogiera *Gorec* 1999

(od *Gordaia* [RU] po *Damascus* [SU]) hod. Anny Nieory-Tchkuaseli, sprzedanego w r. 2008 do USA oraz og. *Pentagram* 1999 (od *Pętla* po *Visbaden* [SU]), hod. SK Janów Podlaski, wł. SO Białka i tamże kryjącego.

Szerzej wykorzystano dotychczas gniaidego *Monara* 1993 (od *Mitreą* po *El Paso*) oraz siwego *Werbuma* 1995 (od *Werda* po *Piechur*), oba hodowli SK Michałów. Jest więc szansa, że przedłużą one tę linię rodu *Bairactara* or. ar., o ile nie zrobi tego któryś z synów *Druida* bądź *Sabat*.

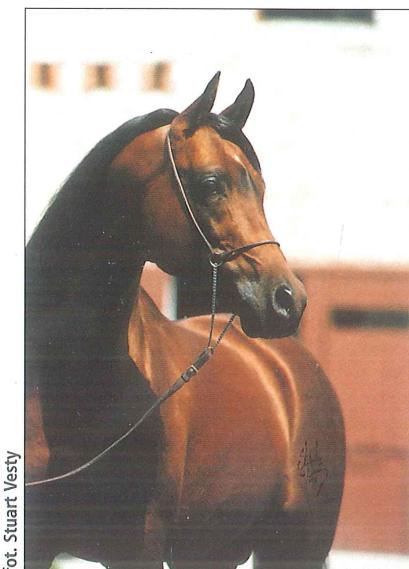
Polscy hodowcy w ciągu ostatnich lat podejmowali również próby wzmacnienia linii *Gwarnego* poprzez użycie jego syna i wnuka. Pierwsza podjęta próba to dzierżawa og. *Pentagonn* [DE] – siwy, ur. 1985 r. (*Pasat* – *Panela* [DE] po *Diem*) hod. Holgera Ismera (Niemcy). Ogier ten krył w SK Kurozwęki dwa sezony (1995-96) i nie zostawił godnego uwagi potomstwa. Co ciekawe, *Pentagonn* jest uważany w Niemczech za restauratora linii *Bairactara* w stadninie Marbach, kontynuującej pracę hodowlaną królewskiej stadniny w Weil. *Pentagonn* dał hodowli niemieckiej dwóch cenionych synów: *Pamira I* 1990 (od *Shams El Inaza* po *Ibrahim*) i *Estorila* 1990 (od *Estana II* po *Emin*).

Ponieważ *Pentagonn* zawiódł, wy pożyczono z Niemiec jego ojca. Ogier *Pasat* ur. 1978 (*Gwarny* – *Parma* [SU] po *Aswan* [EG]) siwy, hod. SK Janów Podlaski, o wym.: 157-178-19 cm, krył w Kurozwękach i w Janowie Podlaskim w latach 1996-97. Ten urodziwy i dzielny koń niestety silniej przekazywał swoje wady, niż urodę, co spowodowało eliminację większości jego i tak nielicznego przychówka. Próba ta więc nie przyniosła oczekiwanych sukcesów, ale taka właśnie jest hodowla – efektu końcowego nigdy nie można być pewnym.

W dzisiejszych czasach hodowla staje się bardziej zglobalizowana, powszeczeństwo jest dostęp do najróżniejszych ogierów, czy to w postaci mroźnego nasienia, czy dzierżawy. Kupno wymarzonego konia to dziś tylko kwestia ceny, a nie – jak dawniej – polityki. Krew różnych przedstawicieli rodu

ring which he was used at Michałów and Kurozwęki. Director I. Jaworowski, who chose this horse, remembered him as: „bay, sturdy, of a strong constitution, Ku-hailan type, with a rather good head and expressive eye, a good body though with a slightly soft topline, small faults of the forelegs, with good movement. [...] He was a better horse and of a more attractive coat color than the one we were being offered – the very pigeon-toed, chestnut Balaton 1982.” Tallin left a couple of valuable mares, including Warsowia – dam of stallion Wachlarz, as well as two sons used in domestic breeding: Wagram 1988 and Wojsław 1986. Tallin's progeny gained recognition at the shows: among others, Werner became Italian National Champion, Wagram – Argentinean National Champion, Mezaliens 1988 – Austrian National and Babolna International Champion. While in Poland Dzida and Wilnianka gained the titles of Polish National Junior Reserve Champions (1988, 1989) and Wojsław – the title of Polish National Champion Stallion at Janów Podlaski in 1991.

Wagram – bay, foaled in 1988 (Tallin – Wendeta by Palas [SU]), bred by Michałów Stud, measuring 154-172-18.3 cm – was used in Poland for only one season. Wagram was described by Director I. Jaworowski as: „bay, sturdy, very handsome, a typey head atop a long, highly set neck. In frames, with a poorly harmonious body, long in the loins, short croup, faults of the forelegs, good movement. Exported to Argentina. He is enjoying great popularity there and siring rather good progeny. In Poland he sired foals in private breeding.” Whereas Wojciech Janowski, the only one who believed in the stallion, recalls: „Bay, more sturdy than Wojsław and more masculine. What caught the eye was a beautiful neck and its connection to the head. He carried his head high and noble, it could be clearly seen even in the stable. He had a good nature, a good body, correct legs, though

fot. Stuart Vesty

Wojsław 1986
(Tallin [SU] – Wilejka/El Paso),
Michałów

Druid 1993 (Wojsław – Dalida/Probat), Michałów

slightly worse than Wojsław's. He moved well. /.../ Three mares bred to him foaled three fillies – all decisively better than their dams." All three Wagram daughters: Kora, Sawina and Wycinka are still present in private breeding. In his new homeland Wagram turned out to be a valuable acquisition. His son and daughter gained the highest laurels in the junior classes at the Argentinean National Championship. But Wagram's Argentinean progeny enjoyed the greatest successes in endurance races: RO Fabiola placed 4th in the prestigious President's Cup race in the United Arab Emirates, whereas her brother RO Nilo won this race, setting a speed record.

The continuator of this line in Poland became Wojsław – bay, foaled in 1968 (Tallin [SU] – Wilejka by El Paso), bred by Michałów Stud, measuring 153-171-17.5 cm. In 2003 he was sold to the US. „Bay, expressive, dry, with a good head and eye, in the type of a strong Kuhalan with a good topline, an excellent long shoulder, distinctive withers, strong croup, good legs, harmonious, with good movement. Wojsław blends the strong Kuha-

Bairactara, głównie poprzez potomstwo *Nabiega* urodzone w Tiersku, napływa do Polski różnymi drogami. W rękach prywatnych hodowców znajduje się dziś kilka koni z tego rodu, m.in. ciekawy, siwy *Avangard* [RU] 1990 (*Vympel* [SU] – *Antenna* [SU] po *Mascat* [SU]) hod. SK Tiersk, w/ Aluta-Ranch. Ogier ten, o dobrym, efektownym ruchu, kryje w Polsce od 2000 r. po kilka klaczy rocznie.

Na Zachodzie Europy ogromną popularność zdobył bardzo ceniony ogier, Czempion Europy i Świata – *Kubinec* [SU] 1987 (*Balaton* [SU] – *Kosmetika* [SU] po *Muscat* [SU]) hod. SK Tiersk. Polscy hodowcy także zainteresowali się posiadaniem potomstwa tego ogiera. I tak w stadnińie Tarus Arabians urodził się kaszt. og. *Setnik* 2001 (od *Sieć* po *Europej*-

czyk), dziś kryjący na niewielką skalę w stadninie Agricola Farm. W 2007 roku SK Kielnarowa nabyła gniaidego og. *FS Bengali* [DE] ur. 1994 (*Kubinec* [SU] – *Om El Sanadiva* [US] po *Sanadik El Shaklan* [DE]) hod. **Franka Spönle**. Ogier ten stał się w swoim czasie sporą sensacją w świecie arabskim. Za młodo zdobył tytuły Wiceczempiona Niemiec, Pucharu Narodów i Świata. W starszym wieku sięgnął po tytuł Czempiona Niemiec. W 2001 roku koń wyjechał do USA, gdzie w 2002 r. zdobył tytuł Czempiona Scottsdale, a w 2003 r. – Narodowego Czempiona USA (wygrał wtedy z *Gangesem*), stając się pierwszym w historii ogierem hodowli niemieckiej, który tego dokonał. Z jego potomstwa sukcesy pokazowe odnieśli rodzeni bracia AJA *Sangali*

ilian type with the frames of a Munighi, their mechanics of movement and stamina and the charm of a Saklavi", so wrote about Wojsław his breeder, Director I. Jaworowski. Wojsław was used widely at the Polish studs. At Michałów Stud he left a group of valuable daughters, known for their stamina, including the Oaks-winning Estelka. Deserving a mention in private breeding is the mare Słonka bred by Bogusław Dąbrowski, dam of the titled Szanta.

Decisively unlike the previous representatives of this line, Wojsław was a „sire maker”, and very versatile at that. His son, Druid 1993 (out of Dalida by Probat), bred by Michałów Stud, turned out to be the best racehorse in Poland since the time of the legendary Kaszmir 1929. Another son of Wojsław, Emanor 1993 (out of Emanacja by Eukalipitus), bred by Michałów Stud – Polish National Champion and Best in Show in 1998 – is the most titled and versatile Polish-bred stallion in the US since Bask. His collection of titles includes Scottsdale Champion, US National Champion and Canadian Reserve Champion in 1999, Scottsdale English Pleasure Champion and Canadian English Pleasure Reserve Champion in 2000, as well as Canadian Park Horse Champion in 2002, among others. In 1998 Emanor was sold to the US. This horse caused America to once again turn its eyes to Polish Arabian horse breeding. Among Wojsław's sons used on a small scale in Polish breeding were: at Michałów – Emanor, at Janów Podlaski as part of the racing program – Sabat 2002 (out of Sarmacja by Gil), bred by Janów Podlaski and Druid, and in private breeding – Puchacz 1995 (out of Pliszka by Gwarny), bred by Lech Błaszczyk, Sylwan 1995 (out of Salamandra by Alegro) and Supraśl 2001 (out of Sawina by Wagram), both bred by Bogusław Dąbrowski. Sabat is still on the roster of breeding sires at Janów Podlaski Stud.

Druid, after two seasons at the studs, was sold at the Polish Prestige sale in 2000 to the Turkish Jockey Club for the auction's record price – 500 thousand dollars. He left two sons: the Derby-winning stallion Gorec 1999 (out of Gordaj [RU] by Damascus [SU]), bred by Anna Nieora-Tchkuaseli, sold in 2008 to the US and Pentagram 1999 (out of Pętla by Visbaden [SU]), bred by Janów Podlaski, owned by Bialka Stallion Depot and used for breeding there.

So far a much wider use was made of the bay Monar 1993 (out of Mitręga by El Paso) and the grey Werbum 1995 (out of Werda by Piechur), both bred by Michałów Stud. So there is a chance of prolonging the line of Bairactar d. b. by them, if not by one of Druid's sons or Sabat.

During the last couple of years Polish breeders have made attempts at strengthening the line of Gwarny by using his son and grandson. The first attempt was the lease of the stallion Pentagon [DE] – grey, foaled in 1985 (Pasat – Panella [DE] by Diem), bred by Holger Ismer, Germany. This stallion was used at Kurozwęcki Stud for two seasons (1995-1996) and did not leave any mention-worthy

progeny. What's interesting is that in Germany Pentagon is considered a restorer of the line of Bairactar at Marbach Stud, which continued the breeding work of the Royal Stud at Weil. Pentagon gave German breeding two valued sons: Pamir I 1990 (out of Shams El Inaza by Ibrahim) and Estoril 1990 (out of Estana II by Emin).

Because Pentagon failed, another lease from Germany was made – this time Pentagon's sire. The stallion Pasat 1978, grey (Gwarny – Parma [SU] by Aswan [EG]), bred by Janów Podlaski, measuring 157-178-19 cm, was used at Kurozwęcki and Janów Podlaski during 1996-1997. Unfortunately this handsome and valiant horse passed on his flaws more strongly than his assets, which resulted in the elimination of most of his already scarce progeny. This attempt did not bring the expected results, but that's what breeding is all about – one can never be sure about the final outcome.

Today breeding is becoming more and more globalised, access to all sort of stallions (be it as frozen semen or in the form of a lease) is becoming common. The purchase of a dream horse is only a matter of price, unlike before – a matter of politics. The blood of various representatives of the line of Bairactar, mainly through the descendants of Nabeg born at Tersk, is flowing to Poland by various paths. There are several horses of this line in the hands of private breeders today, including the interesting grey Avangard [RU] 1990 (Vypmel [SU] – Antenna [SU] by Mascat [SU]), bred by Tersk, owned by Aluta Ranch. This stallion, bearing a good, impressive movement, breeds a several mares annually since 2000. Enjoying great popularity in Western Europe is the very valued stallion – World and European Champion – Kubinec [SU] 1987 (Balaton [SU] – Kosmetika [SU] by Muscat [SU]), bred by Tersk.

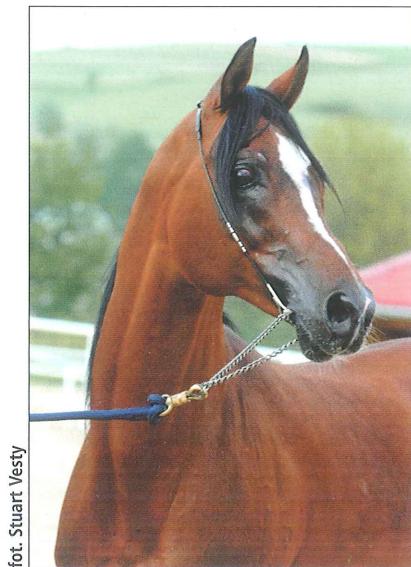
Polish breeders have also shown interest in possessing the progeny of this stallion. And so at Tarus Arabians the chestnut Setnik 2001 (out of Sieć by Europejczyk) was born. Today he is used at Agricola Farm on a small scale.

In 2007 Kielnarowa Stud purchased the bay FS Bengali [DE] 1994 (Kubinec [SU] – Om El Sanadiva [US] by Sanadik El Shaklan [DE]), bred by Frank Spönle. This stallion became quite a sensation in the Arabian world in his time. As a youngster he gained the titles of German, All Nations Cup and World Reserve Champion Stallion. As a senior he claimed the title of German National Champion. In 2001 the horse headed for the US, where in 2002 he gained the title of Scottsdale Champion and in 2003 – US National Champion (besting Ganges), becoming the first in history German-bred stallion to accomplish such a feat. Successful among his progeny full siblings AJA Sangali and AJA Sanagor and on a lesser scale their half-brother – AJA Svengali. Bengali's performance at the licensing inspection for stallions in Aachen in 1996 was described by Susan Bosche in a coverage of the event for „Der Vollblut und Andere Araber International”: „FS Bengali made an impression with great harmony, a beautiful neck and above-average movement. The licensing committee recognized him not only as the best stallion in the junior category, but also as the best among all the evaluated horses.”

In his first Polish crop FS Bengali gave a pleasant surprise – the chestnut colt Eternal 2008 (out of Ewitacja by Ganges), bred by Mala Wieś Stud, who in 2009 gained the titles of Spring Show Junior Reserve Champion in Bialka and Polish National Reserve Champion. As it appears from the publication „Arabian horse studs in Poland 2009” by Wojciech Kwiatkowski, the list of mares bred to Bengali is rather large.

The State Studs turned to a more traditional representative of the line of Bairactar – the stallion El Nabila B [HU] – grey, 1996 (Kubinec [SU] – 218 Elf Layla Walaya B [HU] by Assad [DE]), bred by Babolna Stud. This horse, with Egyptian blood on his dam's side, as well as the great-great-grandson of Aswan, resembles the founder of the line more than his half-brothers. He already has several championships under his belt, including the International Brazilian Championship. The Janów and Michałów Studs have so far used his semen for three seasons. Among the group of youngsters bred this way are several interesting foals.

As we can see the line of Bairactar has become very versatile and apart from many show horses can also produce horses with superb performance traits. This line has always been difficult to manage in breeding, but is worth maintaining even against the current trends. If we take a look at its representatives, in many we will find a resemblance to the founder of the line, even if it will not be an Egyptian head with a distinctively dished profile, it will always be a horse of

fot. Stuart Vesty

*FS Bengali [DE] 1994
(Kubinec [SU] – Om El
Sanadiva [US]/Sanadik
El Shaklan [DE]), Frank Spönle*

Bairactar or. ar. imp. Weil 1817

Selim 1828 (Sady III) Weil

Mazud 1838 (Hazam IV) Weil

Amurath 1829 (Sady III) Weil

Tajar 1851 (Geyran III) Weil

Tajar 1873 (Obeja) Weil

Amurath 1881 (Koheil III) Weil

Selim 1896 (Selma) Weil

Nana Sahib I (Smyrna or. ar.) Weil

Amurath I 1903 (Odysseja) Radowce

Amurath III 1910 (O'Bajan) Radowce

Amurath II 1907 (Fatme or. ar.) Radowce

Amurath Sahib 1932 (Sahiba) Breniów

Equifor 1951 (Forta) Michałów

Cedr 1958 (Cosmosa) Michałów

Gwarny 1953 (Gwara) Klemensów

Endor 1965 (Engracja) Janów

Polonus 1968 (Planeta) Michałów

Gedymin 1968 (Gastronomia) Michałów

Dylemat 1974 (Doliwa) Michałów

Embargo 1975 (Emilia) Michałów

Woroblin 1977 (Warmia) Michałów

Argo 1976 (Arba) Janów

Falsyfikat 1984 (Fantastka) Janów

Penklub 1991 (Petarda) Janów

Balon 1979 (Ballada) Janów

Kulig 1991 (Kawalkada) Michałów

Farah-Basket 1999 (Farah-Aneta) K. Chmiel

Pasat 1978 (Parma) Janów

Pentagonn 1985 (Panela) H. Ismer

Arax 1952 (Angara) Klemensów

Nabeg 1966 (Nomenklatura) Tiersk

Tallin 1978 (Talantlivaja) Tiersk

Wojsław 1986 (Wilejka) Michałów

Druid 1993 (Dalida) Michałów

Gorec 1999 (Gordajka) A. Nieora-Tchkuaseli

Pentagram 1999 (Pętla) Janów

Emanor 1993 (Emanacja) Michałów

Monar 1993 (Mitrega) Michałów

Puchacz 1995 (Pliszka) Michałów

Sylwan 1995 (Salamandra) Michałów

Werbum 1995 (Werda) Michałów

Supraśl 2001 (Sawina) B. Dąbrowski

Sabat 2002 (Sarmacja) Janów

Wagram 1988 (Wendeta) Michałów

Menes 1977 (Metropolia) Tiersk

Balaton 1982 (Panagia) Tiersk

Kubinec 1987 (Kosmetika) Tiersk

El Nabila B 1996 (Elf Layla Walayla) Babolna

FS Bengali 1994 (Om El Sanadiva) F. Sponle

Setnik 2001 (Sieć) Tarus Arabians

Vympel 1983 (Molva) Tiersk

Avangard 1990 (Antenna) Tiersk

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

a real shape, oriental beauty and performance quality. And surely it was this thought that lay behind the motives of the 19th century breeders who imported Bairactar to Weil and made him the founder of the stud's herd.

Most of the stallion descriptions come from the „Register of Polish Purebred Arabian Stallions used for breeding in Poland between 1944-1993” by R. Pankiewicz (Volume II)
/Transl. J. K./

**Genealogia rodu ogiera
Bairactar or.ar.**

za najlepszego ogiera w kategorii młodzieżowej, ale także za najlepszego z ocenianych koni“.

FS *Bengali* w pierwszym polskim roczniku źrebiął dał miłą niespodziankę – kasztanowatego ogierka *Eternal 2008* (od *Ewigtacia po Ganges*) hod. SK Mała Wieś, który w 2009 roku zdobył tytuły Wiceczempiona Młodzieżowego Pokazu w Białce, a także Młodzieżowego Wiceczempiona Polski. Jak wynika z publikacji „Stadniny Końi Arabskich w Polsce 2009” Wojciecha Kwiatkowskiego, lista klaczy pokrytych *Bengalim* jest dość pokaźna.

Stadniny państwowe sięgnęły po bardziej tradycyjnego reprezentanta rodu *Bairactara* – og. *El Nabila B* [HU] – siwy, ur. 1996 (*Kubinec* [SU] – 218 *Elf Layla Walayla B* [HU] po *As-sad* [DE]) hod. SK Babolna. Koń ten, z egipską krwią po stronie matki, jak też praprawnuk *Aswana*, bardziej przypomina założyciela rodu, niż jego półbracia. Ma na koncie kilka czempionatów, w tym Międzynarodowy Czempionat Brazylii. Stadniny w Jarownie i Michałowie korzystały dotychczas z nasienia tego ogiera przez trzy sezony. W pozostawionej grupie młodzieży jest kilka ciekawych źrebiąt.

Ród *Bairactara*, jak widać, stał się bardzo wszechstronnym i oprócz wielu koni pokazowych potrafi wydać konie o wybitnych cechach użytkowych. Linia ta zawsze była trudna do prowadzenia w hodowli, ale warta jest utrzymania nawet wbrew panującym modom. Jeśli przypatrzymy się jej reprezentantom, to w wielu odnajdziemy podobieństwo do protoplasty rodu i nawet jeśli nie będzie to głowka egipska z wybitnie szczupaczym problemem, to zawsze będzie to koń o realnych kształtach, orientalnej urodzie i użytkowej wartości. A z pewnością taka właśnie myśl przywiecała XIX-wiecznym hodowcom, którzy sprowadzili *Bairactara* do Weil i uczynili go założycielem tamtejszego stada.

i AJA *Sanagor* oraz w mniejszym stopniu ich półbrat – AJA *Svengali*.

Tak opisała występ *Bengalego* na przeglądzie klasyfikacyjnym ogierów w Aachen w 1996 r. Susanne Bösch w sprawozdaniu z tej imprezy dla „Der Vollblut und Andre Araber International”: „*FS Bengali* zrobił wrażenie dużą harmonią, piękną szyją oraz ponadprzeciętnym ruchem. Komisja licencyjna uznała go nie tylko

Większość opisów ogierów pochodzi z „Rejestru polskich ogierów czystej krwi arabskiej użytych w hodowlach w latach 1944-1993 t. I i II” R. Pankiewicza i wsp.(t. II)